

Nytte i praktisk Henseende og ikke, som saa mange mene, kun blive en Sport.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa den Betragtning gældende, at Landevejene kun vare for Landboerne, og at det var Landboerne, der betalte dem, ja de maatte endog betale til Købstadgaderne. Man hører saa ofte den Paastand, men den er ganske urigtig, thi Købstæderne maa sandelig ogsaa betale til Amtsvejenes Vedligeholdelse, og selvfølgelig maa de betale ganske som en Sognekommune til Bivejene indenfor vedkommende Købstads Omraade, som ofte kan gaa en hel Mil ud i Landet. Man kan tage et hvilket som helst Budget for en Købstadkommune, og man vil da finde som Udgift Bidrag til Amtsfonden, til Vedligeholdelse af Amtsvejene.

Det samme ærede Medlem mente, at den danske Industri ikke behøvede at befatte sig med Automobilfabrikation, der var Felter nok endda, og han henviste til, at man kunde fabrikere nogle flere Landbrugsmaskiner. Jeg ved ikke rettere, end at Industrien her hjemme i meget høj Grad befatter sig med Fremstilling af disse. Jeg er ganske vist gaaet ud fra, har troet, at vi paa det Punkt stode ret højt, men jeg er ganske overbevist om, at hvis der skulde mangle, som det ærede Medlem mente, adskillige Ting, vi endnu der kunde fremstille, vil vistnok den danske Industri med Glæde følge det ærede Medlems Anvisninger. Jeg hører til dem, der havde ønsket, at vi nu vare gaaede til nogle flere Lempelser med Hensyn til Automobilkørsel, og kan derfor ikke nægte, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu er fremkommet fra den ærede Justitsminister, paa flere Punkter har skuffet mig. Jeg skal ikke have det mindste imod, at man forøger Bøderne for grove Overtrædelser, men jeg tror, at der er mange Bestemmelser, man nu meget godt kunde ændre til Gunst for Automobilkørsel, uden derved, i væsentlig Grad i alt Fald, at forøge Faren for andre vejfarende, jeg kunde særlig ønske, at der blev givet mindre strenge, mindre indsnevrende Bestemmelser med Hensyn til Brug af Biveje og Kørsel om Natten. Det er ganske særlig Bestemmelserne i den Retning, der i høj Grad vanskeliggøre, at Automobilet kunne faa større og større praktisk Betydning.

Maatte jeg endnu sige til det 4de ærede Medlem for 3die Kreds (Rasmussen-Krøjerup), at det er jo ganske rigtigt, at største Delen af de Erklæringer, som foreligge fra de kommunale Autoriteter, gaar i

Retning af, at man enten er tilfreds med Loven, som den nu er, eller at man endogsaa ønsker endnu strengere Bestemmelser. Men der er dog adskillige Kommunalbestyrelser, adskillige kommunale Raad, der have haft en anden Opfattelse. Jeg skal ganske særlig henlede Opmærksomheden paa de Forslag, der ere fremkomne i en Udtalelse fra Aarhus Byraad, og der er desuden flere Kommunalbestyrelser, som jeg synes se ganske fornuftigt paa Forholdene.

Naar jeg kunde ønske at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Enkeltheder, er det nærmest med Ønsket om, at det Udvalg, jeg venter vil blive nedsat, vil tage mine Henstillinger under velvillig Overvejelse.

Der staar saaledes i Lovforslagets § 5, at ethvert Automobil skal være forsynet med et Signalhorn. Jeg kunde ønske, at man forandrede „Signalhorn“ til „Signalapparat“; thi det er ingenlunde givet, at et Horn er det bedste Middel til at vække Opmærksomhed. Det er muligt, at en Klokke vilde være nok saa praktisk. Jeg har nemlig hørt Folk, som paa dette Omraade ere meget erfarne, sige, at det er netop dette Tudehorn, der gøre Hestene bange. — I § 7 foreslaas der, at enhver Motorvogn skal føre 2 med ufarvet Glas forsynede Lygter. Men der staar ikke noget om, at Lygterne skulle være anbragte paa Automobilet baade Nat og Dag. Det er mig bekendt, at i nogle Jurisdiktioner forlanger man, at disse Redskaber skulle være paa Automobilet ogsaa om Dagen, medens andre ikke stille denne Fordring. Jeg tror, det var ganske heldigt, om der i Loven kom en Bestemmelse om, at de enten skulde være der altid eller kun behøvede at være der om Natten. — Saa er der Bestemmelsen i § 11 om, at Politiet skal foretage en Undersøgelse af, om et Automobil nu er, som det bør være. Jeg tror, det er en ren parodisk Forestilling med denne Præsentation. Politiet mangler jo i Regelen ganske Sagskundskab til Bedømmelse af et saadant Køretøj, og jeg tror heller ikke, at man søger den, saa jeg tror, at denne Undersøgelse har i Virkeligheden saare ringe praktisk Betydning. — I § 19, hvor der er Tale om Udgifterne til Udfærdigelse af et Bevis, kunde jeg ønske Udgiftens Størrelse enten lovfæstet eller bestemt ved ministeriel Anordning, idet den jo ellers kan blive meget forskellig i de forskellige Jurisdiktioner. — I § 23 staar der bl. a., at et Automobil skal køre med formind-